

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2692/2019
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Славиша Станковић, адвокат из ..., против туженог ЈВП "Србијаводе" Београд, Водопривредни центар "Морава" Ниш, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3614/18 од 12.03.2019. године, у седници одржаној 04.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3614/18 од 12.03.2019. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3614/18 од 12.03.2019. године, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 175/17 од 13.04.2018. године, у усвајајућем делу, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је тужени заузео део парцеле тужилаца к.п. бр. ... у КО ..., у мерама и границама као у изреци; одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се тужени обавезе да им на име накнаде за одузети део к.п. бр. ... у КО ..., у површини од 231 м² исплати 138.600,00 динара, са каматом од 13.04.2018. године до исплате. Тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове поступка од 9.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревидент не указује на постојање друге битне повреде поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су сувласници са уделом од по 1/2 на к.п. бр. ... у КО Тужени је као инвеститор добио сагласност за техничку

документацију пројекта од стране надлежног Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде 07.05.2010. године, а пре извођења радова добио је решење о грађевинској дозволи од стране Градске управе за урбанизам и стамбено-комуналне послове 18.05.2010. године. Између туженог и Града Лесковца закључен је споразум о заједничком финансирању радова на регулацији канала Бара на одређеној деоници, ради одвођења атмосферских вода. Дана 30.06.2010. године тужени и Град Лесковац су закључили споразум о заједничком финансирању хитних радова на регулацији канала Бара, а истог датума тужени и ГП "Механизација ИНГ" д.о.о. Власотинце закључили су уговор о извођењу хитних интервентних радова за заштиту приобаља обезбеђењем пропусне моћи канала Баре у Лесковцу. Градско веће Града Лесковца је 03.12.2010. године донело одлуку којом се утврђује посебни интерес за спровођење поступка привремене експропријације ради прокопавања канала за увођење вишка воденог талога у каналисане токове. Решењем Владе Републике Србије од 28.12.2010. године утврђен је јавни интерес за експропријацију у циљу регулације канала Бара ради формирања система заштите од поплава, а Град Лесковац је оглашен крајњим корисником експропријације, односно земљишта које се налази уз канал Бара, а које је неопходно за извођење радова на реконструкцији канала, па је Град Лесковац у обавези да реши имовинско-правне односе са власницима околних парцела, тако што би донео решење о експропријацији са плаћањем одређене накнаде власницима парцела, у складу са Законом о експропријацији и одлуком Градског већа Града Лесковца од 03.12.2010. године, као и споразумом између туженог и Града Лесковца од 30.06.2010. године. За одузето земљиште тужиоцима није исплаћена накнада.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је извео погрешан закључак да је тужени у конкретном случају пасивно легитимисан, односно да је за своје потребе и у сопственом интересу трајно заузео део парцеле тужилаца, тако што је променио режим из приватне у јавну својину, чиме је тужиоцима причинио материјалну штету у износу од 138.600,00 динара, па да није од утицаја то што се према туженом, Град Лесковац обавезао да регулише имовинско-правне односе са власницима парцела у приобаљу канала баре.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужилаца.

Правилан је закључак другостепеног суда да тужени није пасивно легитимисан у овој парници, јер канал "Баре" сходно члану 13. и 14. Закона о водама представља водни објекат и добро од општег интереса и представља јавну својину у смислу члана 3. и 10. Закона о јавној својини ("Службени гласник РС" бр. 88/13...108/16).

Крајњи корисник експропријације ради регулације канала "Бара" на деоници од Братимировца до пута Лесковац-Грделица је на основу решења Владе Републике Србије Град Лесковац, који је на основу члана 56. Закона о експропријацији у обавези да тужиоцима исплати како накнаду за изузето земљиште, тако и за уништене засаде, а чија висина би се утврдила применом члана 41.-55. тог закона.

Иако је тужени започео радове на уређењу канала "Бара" без претходно спроведеног поступка експропријације, као инвеститор, он према одредбама Закона о експропријацији није пасивно легитимисан у овом поступку, јер није крајњи корисник

експропријације. Стога, супротно наводима ревизије у конкретном случају нема места примени члана 206. Закона о облигационим односима о одговорности за штету инвеститора и извођача радова.

Право на имовину гарантовано чланом 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола бр. 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода тужиоци могу остварити у другом поступку, позивајући се на одредбе Закона о експропријацији.

На основу наведеног Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП-а одлучио као у изреци.

**Председник већа -судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић